

Geneza cap. 11-20

Cap. 11

Tot pământul avea o singură **limbă** și aceleași **cuvinte**.

Pornind ei înspre răsărit, au dat peste o câmpie în **țara Șinear** și au descălecat acolo.

Și au zis unul către altul: „Haidem să facem **cărămizi** și să le ardem bine în foc!” Și cărămida le-a ținut loc de piatră, iar **smoala** le-a ținut loc de var.

Și au mai zis: „Haidem să ne zidim **o cetate** și **un turn** al cărui vârf să atingă cerul și să ne facem **un nume**, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pământului!”

Domnul S-a coborât să vadă **cetatea** și **turnul** pe care-l zideau fiii oamenilor.

Și Domnul a zis: „Iată, ei sunt **un singur popor** și toți au aceeași limbă, și iată de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce și-au pus în gând. Haidem să **Ne coborâm** și să le încurcăm acolo **limba**, ca să nu-și mai înțeleagă vorba unii altora!”

Și Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată **fața pământului**, așa că au încetat să zidească **cetatea**. De aceea, cetatea a fost numită **Babel**, căci acolo a încurcat Domnul **limba** întregului pământ și de acolo i-a împrăștiat Domnul pe toată fața pământului.

Iată spița neamului lui **Sem**. La vârsta de o sută de ani, Sem a născut pe **Arpacșad**, la doi ani după potop. După nașterea lui Arpacșad, Sem a trăit cinci sute de ani și a născut fii și fiice.

La vârsta de treizeci și cinci de ani, **Arpacșad** a născut pe **Șelah**. După nașterea lui Șelah, Arpacșad a mai trăit patru sute trei ani și a născut fii și fiice.

La vârsta de treizeci de ani, **Șelah** a născut pe **Eber**. După nașterea lui Eber, Șelah a mai trăit patru sute trei ani și a născut fii și fiice.

La vârsta de treizeci și patru de ani, **Eber** a născut pe **Peleg**. După nașterea lui Peleg, Eber a mai trăit patru sute treizeci de ani și a născut fii și fiice.

La vârsta de treizeci de ani, **Peleg** a născut pe **Reu**. După nașterea lui Reu, Peleg a mai trăit două sute nouă ani și a născut fii și fiice.

La vârsta de treizeci și doi de ani, **Reu** a născut pe **Serug**. După nașterea lui Serug, Reu a mai trăit două sute șapte ani și a născut fii și fiice.

La vârsta de treizeci de ani, **Serug** a născut pe **Nahor**. După nașterea lui Nahor, Serug a mai trăit două sute de ani și a născut fii și fiice.

La vârsta de douăzeci și nouă de ani, **Nahor** a născut pe **Terah**. După nașterea lui Terah, Nahor a mai trăit o sută nouăsprezece ani și a născut fii și fiice.

La vârsta de șaptezeci de ani, **Terah** a născut pe **Avram**, pe **Nahor** și pe **Haran**.

Întă spița neamului lui **Terah**. Terah a născut pe **Avram**, pe **Nahor** și pe **Haran**.

Haran a născut pe **Lot**. Și Haran a murit în fața tatălui său Terah, în țara în care se născuse, în **Ur**, în Haldeea.

Avram și **Nahor** și-au luat neveste. Numele nevestei lui Avram era **Sarai** și numele nevestei lui Nahor era **Milca**, fiica lui Haran, tatăl Milcăi și Iscăi.

Sarai era stearpă; n-avea copii deloc. **Terah** a luat pe fiul său **Avram** și pe **Lot**, fiul lui Haran, fiul fiului său, și pe **Sarai**, noră-sa, nevasta fiului său Avram. Au ieșit împreună din **Ur**, din Haldeea, ca să meargă în **țara Canaan**. Au venit până la **Haran** și s-au așezat acolo.

Zilele lui **Terah** au fost de două sute cinci ani, și Terah a murit în Haran.

Cap. 12

Domnul zisese lui **Avram**: „Ieși din țara ta, din rudenia ta și din casa tatălui tău și vino în **țara** pe care ți-o voi arăta. Voi face din tine **un neam mare** și te voi binecuvânta; îți voi face **un nume mare** și vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema și toate **famiile pământului** vor fi binecuvântate în tine.”

Avram a plecat, cum îi spusese Domnul, și a plecat și **Lot** împreună cu el. **Avram** avea șaptezeci și cinci de ani când a ieșit **din Haran**. Avram a luat pe **Sarai**, nevastă-sa, și pe **Lot**, fiul fratelui său, împreună cu toate **averile** pe care le strânseseră și cu toate **slugile** pe care le câștigaseră în Haran. Au plecat în **țara Canaan** și au ajuns în țara Canaan.

Avram a străbătut țara până la locul numit **Sihem**, până la stejarul lui More. **Canaaniții** erau atunci în țară.

Domnul S-a arătat lui **Avram** și i-a zis: „Toată țara aceasta o voi da seminței tale.” Și Avram a zidit acolo **un altar** Domnului, care i Se arătase.

De acolo a pornit spre **munte**, la răsărit de Betel, și și-a întins cortul având **Betelul** la apus și **Ai** la răsărit. A zidit și acolo **un altar** Domnului și a chemat **Numele Domnului**. Avram și-a urmat drumul, înaintând mereu spre miazăzi.

A venit însă **o foamete** în țară, și Avram s-a coborât **în Egipt** ca să locuiască pentru câțeva vreme acolo, căci era mare foamete în țară. Când era aproape să intre în Egipt, a zis nevastei sale **Sarai**: „Iată, știi că ești o femeie frumoasă la față. Când te vor vedea egiptenii, vor zice: ‘Aceasta este nevasta lui!’ Și pe mine mă vor omorî, iar pe tine te vor lăsa cu viață. Spune, rogu-te, că ești **sora mea**, ca să-mi meargă bine din pricina ta și sufletul meu să trăiască datorită ție.”

Când a ajuns Avram în Egipt, **egiptenii** au văzut că nevasta lui era foarte frumoasă. **Slujbașii** cei mai de frunte ai lui **Faraon** au văzut-o și ei și au lăudat-o la Faraon, și femeia a fost adusă în casa lui Faraon. Pe Avram l-a primit bine din pricina ei și Avram a căpătat oi, boi, măgari, robi și roabe, măgărițe și cămile.

Dar **Domnul** a lovit cu mari urgii pe **Faraon** și casa lui din pricina nevastei lui Avram, **Sarai**. Atunci, Faraon a chemat pe Avram și i-a zis: „Ce mi-ai făcut? Pentru ce nu mi-ai spus că este nevastă-ta? De ce ai zis: ‘Este **sora mea**’, și am luat-o astfel de nevastă? Acum, iată-ți nevasta; ia-o și pleacă!” Și Faraon a dat poruncă oamenilor lui să-l petreacă pe el, pe nevasta sa și tot ce avea.

Cap. 13

Avram s-a suit din Egipt în **țara de la miazăzi**, el, nevastă-sa și tot ce avea, împreună cu Lot.

Avram era foarte bogat în **vite**, în **argint** și în **aur**.

Din țara de la miazăzi s-a îndreptat și a mers până la **Betel**, până la locul unde fusese cortul lui la început, între **Betel** și **Ai**, în locul unde era **altarul** pe care-l făcuse mai înainte. Și acolo, Avram a chemat **Numele Domnului**.

Lot, care călătorea împreună cu Avram, avea și el **oi, boi și corturi**.

Și ținutul acela nu-i încăpea să locuiască împreună, căci **averile** lor erau așa de mari încât nu puteau să locuiască împreună.

S-a iscat **o ceartă** între păzitorii vitelor lui **Avram** și păzitorii vitelor lui **Lot**. Canaaniții și ferezitii locuiau atunci în țară.

Avram a zis lui **Lot**: „Te rog, să nu fie ceartă între mine și tine și între păzitorii mei și păzitorii tăi, căci suntem **frați**. Nu-i oare toată **țara înaintea ta**? Mai bine desparte-te de mine: dacă apuci tu la stânga, eu voi apuca la dreapta; dacă apuci tu la dreapta, eu voi apuca la stânga.”

Lot și-a ridicat ochii și a văzut că toată **Câmpia Iordanului** era bine udată în întregime. Înainte de a nimici Domnul Sodoma și Gomora, până la Ţoar, era ca o **grădină a Domnului**, ca țara Egiptului. **Lot** și-a ales toată **Câmpia Iordanului** și a mers spre răsărit. Astfel s-au despărțit ei unul de altul.

Avram a locuit în țara Canaan, iar **Lot** a locuit în cetățile din Câmpie și și-a întins corturile până la **Sodoma**. **Oamenii din Sodoma** erau răi și afară din cale de păcătoși împotriva Domnului.

Domnul a zis lui **Avram** după ce s-a despărțit Lot de el: „Ridică-ți ochii și, din locul în care ești, privește spre miazănoapte și spre miazăzi, spre răsărit și spre apus; căci toată **țara** pe care o vezi și-o dau **ție și seminței tale** în veac. Îți voi face **sămânța** ca pulberea pământului de mare; așa că, dacă poate număra cineva pulberea pământului, și **sămânța** ta va putea să fie numărată. Scoală-te, străbate țara în lung și în lat, căci **ție și-o voi da**.”

Avram și-a ridicat corturile și a venit de a locuit lângă **stejarii lui Mamre**, care sunt lângă **Hebron**. Și acolo a zidit un altar **Domnului**.

Cap. 14

Pe vremea lui **Amrafel**, împăratul Șinearului, a lui **Arioc**, împăratul Elasarului, a lui **Chedorlaomer**, împăratul Elamului, și a lui **Tideal**, împăratul Goiimului, s-a întâmplat că ei au făcut **război** cu **Bera**, împăratul Sodomei, cu **Birșa**, împăratul Gomorei, cu **Șineab**, împăratul Admei, cu **Șemeeber**, împăratul Ţeboimului, și cu împăratul Belei, sau Ţoarului.

Aceștia din urmă s-au adunat cu toții în valea Sidim, adică **Marea Sărată**.

Timp de doisprezece ani fuseseră supuși lui **Chedorlaomer**; și în anul al treisprezecelea s-au răsculat. Dar, în anul al paisprezecelea, **Chedorlaomer** și **împărații** care erau cu el au pornit și au bătut pe **refaimi** la Așterot-Carnaim, pe **zuzimi** la Ham, pe **emimi** la Șave-Chiriataim și pe **horiți** în muntele lor, Seir, până la stejarul Paran, care este lângă pustie.

Apoi s-au întors, au venit la **En-Mișpat**, sau Cades, și au bătut pe **amaleciți** pe tot ținutul lor, ca și pe **amoriți**, care locuiau la Hatațon-Tamar.

Atunci au ieșit **împăratul Sodomei**, **împăratul Gomorei**, **împăratul Admei**, **împăratul Teboimului** și **împăratul Belei**, sau Țoarului, și s-au așezat în linie de bătaie împotriva lor, în **valea Sidim**, și anume: împotriva lui **Chedorlaomer**, **împăratul Elamului**, împotriva lui **Tideal**, **împăratul Goiimului**, împotriva lui **Amrafel**, **împăratul Șinearului**, și împotriva lui **Arioc**, **împăratul Elasarului**; **patru** împărați împotriva a **cinci**.

Valea Sidim era acoperită cu **fântâni de smoolă**. **Împăratul Sodomei** și **împăratul Gomorei** au luat-o la fugă și au căzut în ele; ceilalți au fugit spre munte. Biruitorii au luat toate bogățiile Sodomei și Gomorei și toate merindele lor și au plecat. Au luat și pe **Lot**, fiul fratelui lui Avram, care locuia în **Sodoma**; au luat și averile lui și au plecat.

A venit unul care scăpase și a dat de știre lui Avram, **Evreul**; acesta locuia lângă stejarii lui **Mamre**, Amoritul, fratele lui **Eșcol** și fratele lui **Aner**, care făcuseră legătură de pace cu **Avram**.

Cum a auzit Avram că fratele său fusese luat **prins de război**, a înarmat trei sute optsprezece din cei mai **viteji slujitori** ai lui, născuți în casa lui, și a urmărit pe împărați aceia până la Dan. Și-a împărțit oamenii în mai multe cete, s-a aruncat asupra lor noaptea, i-a bătut și i-a urmărit până la **Hoba**, care este la stânga Damascului. A adus înapoi toate **bogățiile**; a luat înapoi și pe fratele său **Lot**, cu averile lui, precum și pe femei, și norodul.

După ce s-a întors **Avram** de la înfrângerea lui **Chedorlaomer** și a **împăraților** care erau împreună cu el, **împăratul Sodomei** i-a ieșit în întâmpinare în valea Șave, sau Valea Împăratului.

Melhisedec, împăratul Salemului, a adus **pâine** și **vin** – el era **preot** al **Dumnezeului celui Preaînalt**. Melhisedec a binecuvântat pe Avram și a zis: „Binecuvântat să fie **Avram** de Dumnezeu cel Preaînalt, **Ziditorul cerului** și al pământului! Binecuvântat să fie **Dumnezeul cel Preaînalt**, care a dat pe vărăjmașii tăi în mâinile tale!” Și Avram i-a dat zeciuială din toate.

Împăratul Sodomei a zis lui Avram: „Dă-mi oamenii și ține **bogățiile** pentru tine.” Avram a răspuns împăratului Sodomei: „Ridic mâna spre **Domnul Dumnezeu cel Preaînalt**, Ziditorul cerului și al pământului, și jur că nu voi lua nimic din tot ce este al tău, nici măcar un fir de ață, nici măcar o curea de încălțăminte, ca să nu zici: ‘Am îmbogățit pe Avram.’ **Nimic** pentru mine, afară de ce au mâncat flăcăii și partea oamenilor care au mers cu mine: **Aner**, **Eșcol** și **Mamre**; ei pot să-și ia partea lor!”

Cap. 15

După aceste întâmplări, **Cuvântul Domnului** a vorbit lui **Avram** într-o vedenie și a zis: „Avrame, nu te teme; Eu sunt **scutul** tău și **răsplata** ta cea foarte mare.”

Avram a răspuns: „Doamne Dumnezeule, ce-mi vei da? Căci mor fără copii, și **moștenitorul** casei mele este **Eliezer din Damasc**.” Și Avram a zis: „Iată că nu mi-ai dat sămânță, și **slujitorul** născut în casa mea va fi **moștenitorul** meu.”

Atunci, **Cuvântul Domnului** i-a vorbit astfel: „Nu el va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși din tine, acela va fi **moștenitorul** tău.” Și după ce l-a dus afară, i-a zis: „Uită-te spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri.” Și i-a zis: „Așa va fi **sămânța** ta.”

Avram a crezut pe **Domnul**, și Domnul i-a socotit lucrul acesta **ca neprihănire**.

Domnul i-a mai zis: „Eu sunt **Domnul**, care te-am scos din Ur, din Haldeea, ca să-ți dau în stăpânire țara aceasta.”

Avram a răspuns: „Doamne Dumnezeule, prin ce voi cunoaște că o voi stăpâni?”

Și Domnul i-a zis: „Ia **o juncană** de trei ani, **o capră** de trei ani, **un berbec** de trei ani, **o turturea** și un **pui de porumbel**.” Avram a luat toate dobitoacele acestea, le-a despicat în două și a pus fiecare bucată una în fața alteia, dar **păsările** nu le-a despicat. **Păsările răpitoare** s-au năpustit peste stârvuri, dar **Avram** le-a izgonit.

La apusul soarelui, un **somn adânc** a căzut peste Avram și iată că l-a apucat o groază și un mare întuneric. Și Domnul a zis lui Avram: „Să știi hotărât că **sămânța** ta va fi străină într-o țară care nu va fi a ei; acolo va fi robită, și o vor apăsa greu, timp de patru sute de ani. Dar pe **neamul** căruia îi va fi roabă, îl voi judeca Eu, și pe urmă va ieși de acolo cu **mari bogății**. Tu vei merge în pace la **părinții tăi**; vei fi îngropat după o bătrânețe fericită. În al **patrilea neam**, ea se va întoarce aici, căci nelegiuirea amoriților nu și-a atins încă vârful.”

După ce a asfințit soarele, s-a făcut un **întuneric** adânc și iată că a ieșit un **fum** ca dintr-un cuptor și niște flăcări au trecut printre **dobitoacele despicate**.

În ziua aceea, **Domnul** a făcut un **legământ** cu **Avram** și i-a zis: „**Seminței** tale dau țara aceasta, de la râul Egiptului până la râul cel mare, râul **Eufrat**, și anume țara cheniților, a cheniziților, a cadmoniților, a hetiților, a fereziților, a refaimiților, a amoriților, a canaaniților, a ghirgasiților și a iebusiților.”

Cap 16

Sarai, nevasta lui **Avram**, nu-i născuse deloc copii. Ea avea o roabă egipteană, numită **Agar**. Și Sarai a zis lui Avram: „Iată, Domnul m-a făcut stearpă; intră, te rog, la roaba mea; poate că voi avea **copii** de la ea.” Avram a ascultat cele spuse de Sarai.

Atunci, Sarai, nevasta lui Avram, a luat pe egipteanca **Agar**, roaba ei, și a dat-o de nevastă bărbatului său, Avram, după ce Avram locuise ca străin zece ani în țara **Canaan**.

El a intrat la **Agar**, și ea a rămas însărcinată. Când s-a văzut ea însărcinată, a privit cu dispreț pe stăpână-sa. Și Sarai a zis lui Avram: „Asupra ta să cadă batjocura aceasta, care mi se face! Eu însumi ți-am dat în brațe pe roaba mea, și ea, când a văzut că a rămas însărcinată, m-a privit cu dispreț. Să judece Domnul între mine și tine!” Avram a răspuns Saraiei: „Iată, roaba ta este în mâna ta; fă-i ce-ți place!” Atunci, **Sarai** s-a purtat rău cu ea, și **Agar** a fugit de ea.

Îngerul Domnului a găsit-o lângă un izvor de apă în pustie, și anume lângă izvorul care este pe drumul ce duce la Șur. El a zis: „Agar, roaba Saraiei, de unde vii și unde te duci?” Ea a răspuns: „Fug de stăpâna mea Sarai.” Îngerul Domnului i-a zis: „Întoarce-te la stăpână-ta și supune-te sub mâna ei.” Îngerul Domnului i-a zis: „Îți voi înmulți foarte mult sămânța și ea va fi atât de multă la număr, că nu va putea fi numărată.” Îngerul Domnului i-a zis: „Iată, acum ești însărcinată și vei naște **un fiu**, căruia îi vei pune numele **Ismael**, căci Domnul a auzit mâhnirea ta. El va fi ca un **măgar sălbatic** printre oameni; mâna lui va fi împotriva tuturor oamenilor, și mâna tuturor oamenilor va fi împotriva lui și va locui în fața tuturor **fraților** lui.”

Ea a numit **Numele Domnului** care-i vorbise: „Tu ești **Dumnezeu** care mă vede!” Căci a zis ea: „Cu adevărat, am văzut aici **spatele Celui** ce m-a văzut!” De aceea, fântâna aceea s-a numit „**Fântâna Celui Viu** care mă vede”; ea este între Cades și Bared.

Agar a născut lui Avram **un fiu** și Avram a pus fiului pe care i l-a născut Agar numele **Ismael**. Avram era de optzeci și șase de ani când i-a născut Agar pe Ismael.

Cap. 17

Când a fost **Avram** în vârstă de nouăzeci și nouă de ani, **Domnul** i s-a arătat și i-a zis: „Eu sunt **Dumnezeul cel Atotputernic**. Umblă înaintea Mea și fii fără prihană. Voi face **un legământ** între Mine și tine și te voi înmulți nespuse de mult.”

Avram s-a aruncat cu fața la pământ și Dumnezeu i-a vorbit astfel: „Iată **legământul Meu** pe care-l fac cu tine: vei fi **tatăl multor neamuri**. Nu te vei mai numi Avram, ci numele tău va fi **Avraam**, căci te fac **tatăl multor neamuri**. Te voi **înmulți** nespus de mult; voi face din tine **neamuri întregi** și din tine vor ieși **împărați**. Voi pune **legământul Meu** între Mine și tine și sămânța ta după tine din neam în neam; acesta va fi **un legământ veșnic**, în puterea căruia Eu voi fi **Dumnezeul tău** și al **seminței tale** după tine. Ție și seminței tale după tine îți voi da **țara** în care **locuiești** acum ca străin, și anume îți voi da toată **țara Canaanului** în stăpânire veșnică; și Eu voi fi Dumnezeuul lor.”

Dumnezeu a zis lui Avraam: „**Să păzești legământul Meu**, tu și sămânța ta după tine, din neam în neam. Acesta este **legământul Meu** pe care **să-l păziți** între Mine și voi și sămânța ta după tine: tot ce este de **parte bărbătească** între voi să fie **tăiat împrejur**. Să vă tăiați împrejur în carnea prepuțului vostru, și acesta să fie **semnul legământului** dintre Mine și voi. La vârsta de **opt zile**, orice **copil** de **parte bărbătească** dintre voi să fie **tăiat împrejur**, neam după neam: fie că este **rob** născut în casă, fie că este **cumpărat** cu bani de la vreun străin, care nu face parte din neamul tău. Va trebui tăiat împrejur atât **robul născut în casă**, cât și **cel cumpărat cu bani**, și astfel **legământul Meu** să fie **întărit** în carnea voastră ca un **legământ veșnic**. **Un copil** de parte bărbătească **netăiat împrejur** în carnea prepuțului lui să fie **nimicit** din mijlocul neamului său: **a călcat legământul Meu**.”

Dumnezeu a zis lui Avraam: „Să nu mai chemi **Sarai** pe nevastă-ta Sarai, ci numele ei să fie **Sara**. Eu o voi **binecuvânta** și îți voi da **un fiu** din ea; da, o voi binecuvânta și ea va fi **mama** unor **neamuri întregi**; chiar **împărați de noroadă** vor ieși din ea.”

Avraam s-a aruncat cu fața la pământ și a râs, căci a zis în inima lui: „Să i se mai nască oare un fiu unui **bărbat** de o sută de ani? Și să mai nască oare **Sara** la nouăzeci de ani?” Și Avraam a zis lui Dumnezeu: „Să trăiască Ismael înaintea Ta!”

Dumnezeu a zis: „Cu adevărat, nevasta ta **Sara** îți va naște un fiu și-i vei pune numele **Isaac**. Eu voi încheia **legământul Meu** cu el, ca un **legământ veșnic** pentru sămânța lui după el. Dar și cu privire la **Ismael** te-am ascultat. Iată, îl voi binecuvânta, îl voi face să crească și îl voi **înmulți** nespus de mult: doisprezece voievozi va naște și voi face din el **un neam mare**. Dar **legământul meu** îl voi încheia cu **Isaac**, pe care ți-l va naște **Sara** la anul pe vremea aceasta.” Când a isprăvit de vorbit cu el, **Dumnezeu S-a înălțat** de la Avraam.

Avraam a luat pe fiul său **Ismael**, pe toți cei ce se născuseră în casa lui și pe toți robii cumpărați cu bani, adică pe toți cei de parte bărbătească dintre oamenii din casa lui Avraam, și le-a **tăiat împrejur** carnea prepuțului chiar în ziua aceea, după porunca pe care i-o dăduse Dumnezeu.

Avraam era în vârstă de nouăzeci și nouă de ani când a fost **tăiat împrejur** în carnea prepuțului său. Fiul său Ismael era în vârstă de treisprezece ani când a fost tăiat împrejur

în carnea prepuțului său. Avraam și fiul său Ismael au fost tăiați împrejur chiar în ziua aceea. Și toți oamenii din casa lui: robi născuți în casa lui sau cumpărați cu bani de la străini au fost tăiați împrejur împreună cu el.

Cap. 18

Domnul i S-a arătat la stejarii lui Mamre, pe când **Avraam** ședea la ușa cortului, în timpul zădufului zilei. Avraam a ridicat ochii și s-a uitat, și iată că **trei bărbați** stăteau în picioare lângă el. Când i-a văzut, a alergat înaintea lor, de la ușa cortului, și s-a plecat până la pământ. Apoi a zis: „Doamne, dacă am căpătat trecere în ochii Tăi, nu trece, rogu-Te, pe lângă robul Tău. Îngăduie să se aducă puțină apă, ca să vi se spele picioarele, și odihniți-vă sub copacul acesta. Am să mă duc să iau o bucată de pâine, ca să prindeți la inimă, și după aceea vă veți vedea de drum, căci pentru aceasta treceți pe lângă robul vostru.” „Fă cum ai zis”, i-au răspuns ei.

Avraam s-a dus repede în cort la **Sara** și a zis: „la repede trei măsuri de făină albă, frământă și fă **turte**.” Și Avraam a alergat la vite, a luat **un vițel tânăr** și bun și l-a dat unei **slugi** să-l gătească în grabă. Apoi a luat **unt** și **lapte**, împreună cu vițelul pe care-l gătisese, și le-a pus înaintea lor. El însuși a stat lângă ei, sub copac, și le-a slujit până ce au mâncat.

Atunci, ei i-au zis: „Unde este nevastă-ta, Sara?” „Uite-o în cort”, a răspuns el. Unul dintre ei a zis: „La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine și iată că **Sara**, nevastă-ta, va avea **un fiu**.”

Sara asculta la ușa cortului care era înapoia lui. **Avraam** și **Sara** erau bătrâni, înaintați în vârstă, și Sarei nu-i mai venea rânduiala femeilor. **Sara** a râs în sine, zicând: „Acum, când am îmbătrânit, să mai am pofte? **Domnul meu** bărbatul de asemenea este bătrân.”

Domnul a zis lui Avraam: „Pentru ce a râs Sara, zicând: ‘Cu adevărat să mai pot avea **copil** eu, care sunt bătrână?’ Este oare ceva prea greu pentru **Domnul**? La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce la tine, și **Sara** va avea **un fiu**.” Sara a tăgăduit și a zis: „N-am râs.” Căci i-a fost frică. Dar El a zis: „Ba da, ai râs.”

Bărbații aceia s-au sculat să plece și s-au uitat înspre **Sodoma**. Avraam a plecat cu ei, să-i petreacă. Atunci, **Domnul** a zis: „Să ascund Eu oare de **Avraam** ce am să fac?... Căci **Avraam** va ajunge negreșit **un neam mare și puternic** și în el vor fi binecuvântate toate **neamurile pământului**. Căci **Eu** îl cunosc și știu că are să poruncească **fiilor lui și casei lui** după el să țină **Calea Domnului**, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel **Domnul** să

împlinescă față de **Avraam** ce i-a făgăduit.”

Și Domnul a zis: „Strigătul împotriva **Sodomei** și **Gomorei** s-a mărit și **păcatul** lor într-adevăr este nespus de greu. De aceea **Mă** voi coborî acum să văd dacă în adevăr au lucrat în totul după zvonul venit până la Mine și, dacă nu va fi așa, voi ști.” **Bărbații** aceia s-au depărtat și au plecat spre **Sodoma**.

Dar Avraam stătea tot înaintea Domnului. Avraam s-a apropiat și a zis: „Vei nimici Tu oare și pe **cel bun** împreună cu **cel rău**? Poate că în mijlocul cetății sunt **cincizeci** de oameni buni: îi vei nimici oare și pe ei și nu vei ierta locul acela din pricina celor cincizeci de oameni buni, care sunt în mijlocul ei? Să omori pe cel bun împreună cu cel rău, așa ca cel bun să aibă aceeași **soartă** ca cel rău, departe de Tine așa ceva! Departe de Tine! Cel ce judcă tot pământul nu va face oare **dreptate**?” Și Domnul a zis: „Dacă voi găsi în Sodoma **cincizeci** de oameni buni în mijlocul cetății, voi ierta tot locul acela din pricina lor.”

Avraam a luat din nou cuvântul și a zis: „Iată, am îndrăznit să vorbesc Domnului eu, care nu sunt decât **praf** și **cenușă**. Poate că din cincizeci de oameni buni vor lipsi cinci: pentru cinci, vei nimici Tu oare toată cetatea?” Și Domnul a zis: „N-o voi nimici dacă voi găsi în ea **patruzeci și cinci** de oameni buni.”

Avraam l-a vorbit mai departe și a zis: „Poate că se vor găsi în ea numai **patruzeci** de oameni buni.” Și Domnul a zis: „N-o voi nimici pentru cei **patruzeci**.”

Avraam a zis: „Să nu Te mâni, Doamne, dacă voi mai vorbi. Poate că se vor găsi în ea numai **treizeci** de oameni buni.” Și Domnul a zis: „N-o voi nimici dacă voi găsi în ea **treizeci** de oameni buni.”

Avraam a zis: „Iată, am îndrăznit să vorbesc **Domnului**. Poate că se vor găsi în ea numai douăzeci de oameni buni.” Și Domnul a zis: „N-o voi nimici, pentru cei **douăzeci**.”

Avraam a zis: „Să nu Te mâni, Doamne, dacă voi mai vorbi numai de data aceasta. Poate că se vor găsi în ea numai **zece** oameni buni.” Și Domnul** a zis: „N-o voi nimici, pentru cei **zece** oameni buni.”

După ce a isprăvit de vorbit lui Avraam, **Domnul** a plecat. Și **Avraam** s-a întors la locuința lui.

Cap. 19

Cei **doi îngeri** au ajuns la **Sodoma** seara, și **Lot** ședea la poarta Sodomei.

Când i-a văzut, **Lot** s-a sculat, le-a ieșit înainte și s-a plecat până la pământ. Apoi a zis: „**Domnii mei**, intrați, vă rog, în casa robului vostru, ca să rămâneți peste noapte în ea, și spălați-vă picioarele; mâine vă veți scula de dimineață și vă veți vedea de drum.”

„Nu”, au răspuns ei, „ci vom petrece noaptea în uliță.” Dar Lot a stăruit de ei până au venit și au intrat în casa lui. Le-a pregătit **o cină**, a pus să coacă **azimi** și au mâncat.

Dar nu se culcaseră încă, și **oamenii din cetate**, bărbații din Sodoma, tineri și bătrâni, au înconjurat casa; tot norodul a alergat din toate colțurile. Au chemat pe Lot și i-au zis: „Unde sunt oamenii care au intrat la tine în noaptea aceasta? Scoate-i afară la noi, ca să ne împreunăm cu ei.” Lot a ieșit afară la ei la ușă, a încuiat ușa după el și a zis: „Fraților, vă rog, nu faceți o asemenea **răutate!** Iată că am două fete care nu știu de bărbat; am să vi le aduc afară și le veți face ce vă va plăcea. Numai nu faceți nimic acestor oameni, fiindcă au venit sub umbra acoperișului casei mele.”

Ei au strigat: „Pleacă!” Și au zis: „Omul acesta a venit să locuiască aici ca un **străin** și acum vrea să facă pe **judcătorul**. Ei bine, o să-ți facem mai rău decât lor.” Și, împingând pe Lot cu sila, s-au apropiat să spargă ușa. Dar **bărbații** aceia au întins mâna, au tras pe Lot înăuntru la ei în casă și au încuiat ușa. Iar pe **oamenii** care erau la ușa casei i-au lovit cu orbire, de la cel mai mic până la cel mai mare, așa că degeaba se trudeau să găsească ușa.

Bărbații aceia au zis lui **Lot**: „Pe cine mai ai aici? Gineri, fii și fiice și tot ce ai în cetate – scoate-i din locul acesta. Căci avem să nimicim locul acesta, pentru că a ajuns mare plângere înaintea **Domnului** împotriva locuitorilor lui. De aceea ne-a trimis Domnul, ca să-l nimicim.”

Lot a ieșit și a vorbit cu **ginerii** săi, care luaseră pe fetele lui: „Sculați-vă”, a zis el, „ieșiți din locul acesta; căci **Domnul** are să nimicească cetatea.” Dar ginerii lui credeau că glumește.

Când s-a crăpat de ziuă, **îngerii** au stăruit de **Lot** zicând: „Scoală-te, ia-ți nevasta și cele două fete, care se află aici, ca să nu pieri și tu în nelegiuirea cetății.” Și, fiindcă **Lot** zăbovea, bărbații aceia i-au apucat de mână pe el, pe nevastă-sa și pe cele două fete ale lui, căci **Domnul** voia să-i cruțe; l-au scos și l-au lăsat afară din cetate.

După ce i-au scos afară, unul din ei a zis: „Scapă-ți viața; să nu te uți înapoi și să nu te oprești în vreun loc din câmpie. Scapă la **munte**, ca să nu pieri.”

Lot le-a zis: „O! nu, Doamne! Iată că am căpătat trecere înaintea Ta și ai arătat mare îndurare față de mine, păstrându-mi **viața**, dar nu pot să fug la munte înainte ca să mă atingă prăpădul și voi pieri. Iată, **cetatea** aceasta este destul de aproape ca să fug în ea și este mică. O! de aș putea să fug acolo..., este așa de mică... și să scap cu viață!” Și El i-a

zis: „Iată că-ți fac și hatârul acesta și nu voi nimici cetatea de care vorbești. Grăbește-te de fugi în ea, căci nu pot face nimic până nu vei ajunge acolo.” Pentru aceea s-a pus cetății aceleia numele **Țoar**.

Răsărea soarele pe pământ când a intrat Lot în Țoar. Atunci, **Domnul** a făcut să plouă peste **Sodoma** și peste **Gomora pucioasă** și foc de la Domnul **din cer**. A nimicit cu desăvârșire **cetățile** acelea, toată câmpia și pe toți **locuitorii** cetăților, și tot ce creștea pe pământ.

Nevasta lui Lot s-a uitat înapoi și s-a prefăcut într-un **stâlp de sare**.

Avraam s-a sculat a doua zi dis-de-dimineată și s-a dus la locul unde stătuse înaintea Domnului. Și-a îndreptat privirile spre **Sodoma** și **Gomora** și spre toată câmpia și iată că a văzut ridicându-se de pe pământ **un fum**, ca fumul unui cuptor. Când a nimicit Dumnezeu cetățile câmpiei, și-a adus aminte de **Avraam** și a scăpat pe Lot din mijlocul prăpădului, prin care a surpat din temelie **cetățile** unde își așezase Lot locuința.

Lot a ieșit din Țoar și a rămas pe munte cu cele **două fete** ale lui, căci s-a temut să rămână în Țoar. A locuit într-o **peșteră** cu cele două fete ale lui. Cea mai mare a zis celei mai tinere: „Tatăl nostru este bătrân și nu mai este niciun bărbat în ținutul acesta ca să intre la noi, după obiceiul tuturor țărilor. Vino să punem pe tatăl nostru să bea vin și să ne culcăm cu el, ca să ne păstrăm sămânța prin tatăl nostru.” Au făcut dar pe tatăl lor de a băut vin în noaptea aceea, și cea mai mare s-a dus și s-a culcat cu tatăl ei. El n-a băgat de seamă nici când s-a culcat ea, nici când s-a sculat. A doua zi, cea mai mare a zis celei mai tinere: „Iată, eu m-am culcat în noaptea trecută cu tatăl meu; haidem să-i dăm să bea vin și în noaptea aceasta, și du-te de te culcă și tu cu el, ca să ne păstrăm sămânța prin tatăl nostru.” Au dat tatălui lor de a băut vin și în noaptea aceea; apoi cea mai tânără s-a dus și s-a culcat cu el. El n-a băgat de seamă nici când s-a culcat ea, nici când s-a sculat.

Cele **două fete** ale lui Lot au rămas astfel însărcinate de tatăl lor. Cea mai mare a născut un fiu, căruia i-a pus numele **Moab**. El este tatăl moabiților din ziua de azi. Cea mai tânără a născut și ea un fiu, căruia i-a pus numele **Ben-Ammi**. El este tatăl amoniților din ziua de azi.

Cap. 20

Avraam a plecat de acolo în țara de miazăzi, s-a așezat între Cades și Șur și a locuit ca străin în **Gherar**. Avraam zicea despre **Sara**, nevastă-sa: „Este **sora** mea!” S-a temut să

spună că este nevastă-sa, ca să nu-l omoare oamenii din cetate din pricina ei. **Abimelec**, împăratul Gherarului, a trimis și a luat pe **Sara**.

Atunci, **Dumnezeu** S-a arătat noaptea în vis lui **Abimelec** și i-a zis: „Iată, ai să mori din pricina **femeii** pe care ai luat-o, căci este nevasta unui bărbat.” Abimelec, care nu se apropiase de ea, a răspuns: „Doamne, vei omorî Tu oare chiar și un neam nevinovat? Nu mi-a spus el că este soră-sa? Și n-a zis ea însăși că el este frate-său? Eu am lucrat cu inimă curată și cu mâini nevinovate.”

Dumnezeu i-a zis în vis: „Știi și Eu că ai lucrat cu inimă curată, de aceea te-am și ferit să păcătuiești împotriva Mea. Iată de ce n-am îngăduit să te atingi de ea. Acum, dă omului nevasta înapoi, căci el este **proroc**. Se va ruga pentru tine și vei trăi. Dar, dacă n-o dai înapoi, să știi că vei muri negreșit, tu și tot ce-i al tău.”

Abimelec s-a sculat dis-de-dimineată, a chemat pe toți slujitorii săi și le-a spus tot ce se întâmplase. Și oamenii aceia au fost cuprinși de o mare spaimă. Abimelec a chemat și pe **Avraam** și i-a zis: „Ce ne-ai făcut? Și cu ce am păcătuit eu împotriva ta, de ai făcut să vină peste mine și peste împărăția mea **un păcat** atât de mare? Ai făcut față de mine lucruri care nu trebuiau nicidecum făcute.” Și Abimelec a zis lui Avraam: „Ce ai văzut de ai făcut lucrul acesta?”

Avraam a răspuns: „Îmi ziceam că, fără îndoială, nu-i nicio frică de Dumnezeu în țara aceasta și că au să mă omoare din pricina **nevastei** mele. De altfel, este adevărat că este **sora mea**, fiica tatălui meu; numai că nu-i fiica mamei mele și a ajuns să-mi fie **nevastă**. Când m-a scos Dumnezeu din casa tatălui meu, am zis **Sarei**: ‘Iată hatârul pe care ai să mi-l faci: în toate locurile unde vom merge, spune despre mine că sunt **fratele tău**.’”

Abimelec a luat oi și boi, robi și roabe și le-a dat lui **Avraam** și i-a dat înapoi și pe **Sara**, nevastă-sa. Abimelec a zis: „Iată, țara mea este înaintea ta; locuiește unde-ți va plăcea.” Și **Sarei** i-a zis: „Iată, dau fratelui tău o mie de arginți; aceasta să-ți fie o dovadă de cinste față de toți cei ce sunt cu tine, așa că înaintea tuturor vei fi fără vină.”

Avraam s-a rugat lui **Dumnezeu**, și Dumnezeu a însănătoșit pe **Abimelec**, pe **nevasta** și **roabele** lui, așa că au putut să nască. Fiindcă **Domnul** încuiase pânțele tuturor **femeilor** din casa lui Abimelec din pricina **Sarei**, nevasta lui Avraam.